

[Økonomiministeren]

Senere i Traktaten, bl.a. artikel 102 A, der vedrører samordningen af medlemslandenes økonomiske politikker, henvises direkte til, at sigtet med medlemslandenes økonomiske politikker er at bidrage til realiseringen af målsætningerne i artikel 2.

Både dannelsen af Den Økonomiske og Monetære Union i sig selv og den løbende koordination af den økonomiske politik i henhold til artikel 103 vil således bidrage til at fremme vækst og beskæftigelse.

Spm. nr. S 841

Til *socialministeren* (7/5 92) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke konsekvenser lov om social bistands § 1 vil få, såfremt danskerne den 2. juni 1992 skulle gå ind for Unionen, herunder i hvilket omfang andre personer end danske statsborgere vil kunne påberåbe sig social bistand med henvisning til lov om social bistand?«

Begrundelse

Regeringen må allerede på nuværende tidspunkt have konkluderet, hvorledes forvaltning skal ske i relation til Unionen og de andre EF-landes statsborgere.

Svar (12/5 92):

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Lad mig straks slå fast, at det ikke vil påvirke anvendelsen af bistandslovens § 1, såfremt vi beslutter os for at gå ind i Unionen.

Lad mig kort begrunde dette.

Efter § 1 i lov om social bistand er det offentlige forpligtet til efter reglerne i loven at yde bistand til enhver, der opholder sig her i landet, og som af hensyn til sine egne eller sin families forhold har brug for hjælp.

Denne bestemmelse betyder, at enhver, der rent faktisk befinder sig her i landet, har adgang til at søge om hjælp i sin danske opholdskommune. En udlænding, der opholder sig i Danmark, er altså allerede i dag omfattet af bistandslovens regler og kan få hjælp, hvis lovens betingelser er opfyldt.

Hvis pågældende er udenlandsk statsborger, gælder der visse begrænsninger i ydelse af hjælp. Det fremgår således af bistandslovens §

2, at ydelse af vedvarende hjælp er betinget af dansk indfødsret.

Det fremgår også af en bekendtgørelse af 15. december 1986, at kravet om dansk indfødsret i bistandslovens § 2 ophæves for personer, der i medfør af gældende EF-regler har ret til at opholde sig i Danmark.

Det har andre medlemsstats arbejdstagere efter EF-forordning nr. 1612/68. De ligestilles efter artikel 7, stk. 2, med landets egne arbejdstagere med hensyn til »sociale fordele«. Tilsvarende gælder efter EF's opholdsdirektiver for selvstændige erhvervsdrivende.

Hvad angår ikkeerhvervsaktive, har Rådet allerede vedtaget 3 direktiver om opholdsret for dem og deres familiemedlemmer. Det er dog en forudsætning, at de har tilstrækkelige midler til eget og familiens underhold.

En eventuel dansk tilslutning til EF-unionen vil derfor – som jeg allerede har nævnt – ikke medføre ændringer i anvendelsen af bistandslovens § 1.

Spm. nr. S 842

Til *sundhedsministeren* (7/5 92) af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Vil ministeren inddrage de praktiserende lægers fri ret til ordination af metadon for at sikre, at metadonbehandling kun iværksættes, når der er lagt en samlet behandlingsplan, som også indeholder kontrol med sidemisbrug?«

Begrundelse

Den ambulante behandling af stofmisbrugere i Danmark er steget kraftigt i perioden 1985-91. Bl.a. er antallet af længerevarende metadonordinationer i perioden steget fra 897 til 2.142. I 1989 skønnede Alkohol- og Narkotikarådet, at 1.200 metadonordinationer blev iværksat af praktiserende læger uden samarbejde med det sociale behandlingssystem. Det svarer til 65 pct. af samtlige metadonordinationer til stofmisbrugere, jf. oplysninger i rapporten »Stofmisbrugerbehandling i Danmark« af Niels Bach.

Denne udvikling er yderst betænkelig, idet den medfører alvorlig risiko for, at stofmisbrugere blot fastholdes i et legalt metadonmisbrug. Det må sikres, at metadon kun gives i forbindelse med supplerende behandlingsforanstaltninger og under kontrol af sidemisbrug.